

Arrest

nr. 71 706 van 12 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van X, op 24 juni 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden bij aangetekend schrijven van 20 april 2011 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 11 mei 2011 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekers om op medische gronden tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden, onontvankelijk verklaard werd. Deze beslissing, die verzoekers op 25 mei 2011 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 20.04.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

[A. A.] [...]
[A. D.] [...]
[A. B.] [...]
[A. A.] [...]
[A. A.] [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 02.02.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 20.04.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de formele motiveringsplicht, van artikel 9ter, § 1, vierde lid en van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel en van het gelijkheidsbeginsel.

Zij verstrekken volgende toelichting:

“In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag.

In huidig dossier werd echter door verzoeker wel een medisch getuigschrift neergelegd met identieke vraagstelling zoals geformuleerd in het model dat gepubliceerd werd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 en zoals voorgeschreven wordt op straffe van onontvankelijkheid door de artikelen 9ter §1 4e lid en 9ter - §3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen. Het door verzoeker neergelegde medisch getuigschrift bevat alle gegevens zoals deze voorkomen in voornoemde wet en voornoemd model dat gepubliceerd werd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007, namelijk:

"NAAM EN VOORNAAM van de patiënt:

GEBOORTEDATUM:

NATIONALITEIT

GESLACHT

A/ Medische voorgeschiedenis:

B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend.

Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. specialistisch verslag).

C/ Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B:

- Medicamenteuze behandeling / medisch materiaal*
- Interventie / Hospitalisatie (Frequentie ? Datum van laatste opname?)*
- Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling*

D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?

E/ Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B:

F/ Indien van toepassing: zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging?

Is mantelzorg medisch vereist?

G/ Aantal bijlagen bij huidig attest

Datum:

NAAM, handtekening en stempel van de arts: RIZIV- nummer :"

Volledigheidshalve voegt verzoeker aan huidig verzoekschrift een kopie toe van het medisch getuigschrift dat door hem werd neergelegd.

Rekening houdende met de ratio legis van het artikel 9ter §1, 4e lid en het artikel 9ter - §3, 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen waaruit de verplichting volgt op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen onder de vorm van een medisch getuigschrift, kan de tegenpartij de huidige aanvraag niet onontvankelijk verklaren met als enige motivering dat het door verzoeker neergelegde medisch getuigschrift niet het standaard medisch getuigschrift uitmaakt. In casu is ruimschoots voldaan aan de bedoeling van de wetgever.

Bij het nemen van de bestreden beslissing diende de tegenpartij minstens de redenen aan te geven waarom het door verzoeker neergelegde getuigschrift niet zou voldoen aan de bepalingen van het artikel 9ter §1, 4e lid en van het artikel 9ter - §3 3° van de wet van 15 december 1980, nu het door verzoeker neergelegde medisch getuigschrift inhoudelijk identiek is aan het model dat gepubliceerd werd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 en zodoende ruimschoots voldoet aan de bepalingen van het artikel 9ter §1, 4e lid en van het artikel 9ter - §3 3°- van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg werd in de huidige beslissing niet voldaan aan de formele motiveringsplicht waaraan deze beslissingen zijn onderworpen.

Daarbij merkt de raadvrouw van verzoeker op dat in andere dossiers die zij behandelt, zij de vraag kreeg van DVZ om nog bijkomende medische gegevens te willen nazenden. Hierbij werd dan door de DVZ telkens het model medisch getuigschrift overgemaakt zoals het model dat door verzoeker werd neergelegd. Hierbij dient tevens te worden opgemerkt dat deze getuigschriften door DVZ overgemaakt werden na de invoegetreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011. De dossiernummers kunnen op eerste verzoek worden bekendgemaakt. De DVZ heeft met andere woorden kenbaar gemaakt (vertrouwen gewekt) dat deze modellen van getuigschriften zoals neergelegd door verzoeker aanvaard worden. Door deze aanvraag in dit dossier onontvankelijk te verklaren, maakt de DVZ zich daarenboven schuldig aan een schending van het grondwettelijk beschermd gelijkheidsbeginsel."

3.2. Verweerder werpt het volgende op:

[...]

Daar de gemachtigde de ontvankelijkheidsvoorwaarden dient te onderzoeken vooraleer het medisch getuigschrift over te maken aan de raadgevende arts, dient het medisch getuigschrift bestemd te zijn voor de gemachtigde.

Vandaar de betiteling die de wetgever heeft gegeven aan het verplicht te gebruiken standaard medisch getuigschrift. ([...] "bestemd voor de Dienst Humanitaire regularisaties" en niet "voor de raadgevende arts van...")

Het komt de gemachtigde niet toe om het aan de aanvraag gehechte medisch attest inhoudelijk te onderzoeken doch wel naar vorm.

Hij moet de ontvankelijkheidsvoorwaarden nagaan en onderzoeken of voldaan is aan de bij wet gestelde voorwaarden, met name dient hij qua vorm na te gaan of:

De aanvraag een standaard medisch getuigschrift bevat zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. (KB 24 januari 2011)

Dit medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt.

Enkel wanneer aan die wettelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden is voldaan, wordt het dossier voor advies overgemaakt aan de raadgevende arts.

Verzoekers dienen zelf de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen bij het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf.

De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en maakt geen schending uit van de door verzoekers aangehaalde beginselen.

De loutere bewering dat het door hen overgemaakte standaard medisch attest in andere dossier[s] wel aanvaard wordt, is een bewering die niet gestaafd wordt aan de hand van enig stuk.

[...]"

3.3. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Verweerder houdt voor dat het medisch attest dat door verzoekers bij hun aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden werd gevoegd geen standaard medisch getuigschrift is dat werd opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011).

De Raad kan slechts vaststellen dat het medisch attest dat verzoekers bij hun aanvraag om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden voegden, behoudens de hoofding, volledig gelijk is aan het standaard medisch getuigschrift zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het ingediende medisch attest omvat alle vragen die zijn voorzien in voormeld standaard medisch getuigschrift en de antwoorden op deze vragen die, na een ontvankelijkheidsonderzoek, een ambtenaar-geneesheer dienen toe te laten om, snel en met kennis van zaken, te beoordelen of de aanvrager lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Met betrekking tot het verschilpunt dat verweerder heeft ontwaard bij de vergelijking van de hoofding van het door verzoekers neergelegde medisch attest en de hoofding van het voormelde standaard medisch getuigschrift benadrukt de Raad dat het feit dat in de tekst van de hoofding van het standaard medisch getuigschrift tussen de woorden “bestemd voor” en de woorden “de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken”, de woorden “de adviserende arts van” werden gevoegd op zich, in tegenstelling tot wat verweerder in zijn nota met opmerkingen voorhoudt, niet toelaat te besluiten dat het aangebrachte medisch attest niet het standaard medisch getuigschrift zou zijn zoals bedoeld in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het gegeven dat een model-formulier dat als bijlage is gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 en dat bestemd is om door een arts te worden ingevuld niet enkel op de daartoe voorziene plaatsen werd aangevuld, doch tevens in de hoofding, maakt immers niet dat het niet langer om het bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 voorziene modelformulier gaat. De in casu voorziene toevoeging verhindert de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid die belast is met het onderzoek van de ontvankelijkheid van de aanvraag ook niet te verifiëren of is voldaan aan alle vormvereisten die de wetgever heeft opgelegd. De Raad wijst er voorts op dat de aanvraag van verzoekers, waarvan het standaard medisch getuigschrift een onderdeel is, aangetekend werd verzonden aan de “Dienst Humanitaire Regularisaties sectie art. 9ter”, zodat verweerder niet kan beweren dat de aanvraag niet aan de bevoegde instantie werd overgemaakt.

In het door verzoekers aangebrachte medisch attest wordt duidelijk vermeld dat mevrouw A. A. lijdt aan een “terminale nierinsufficiëntie waarvoor chronische nierdialyse 3x/week noodzakelijk [is]”, zodat verzoekers ook kunnen gevolgd worden in hun standpunt dat “de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling” meegedeeld werden.

Er dient derhalve te worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing het gevolg is van een incorrecte of kennelijk onredelijke toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet.

Tevens moet worden geduïd dat verweerder in de bestreden beslissing weliswaar poneert dat het door verzoekers aangebrachte medisch attest niet het standaard medisch getuigschrift is, maar niet uiteenzet op welke bevindingen hij deze stellingname baseert. De motivering van de bestreden beslissing is in casu dan ook niet afdoende. Zij laat verzoekers immers niet toe om met volledige kennis van zaken hun rechtsmiddelen te ontwikkelen. Pas in de nota met opmerkingen verstrekt verweerder de toelichting dat hij het feit dat in de hoofding van het voorgelegde medisch attest een aanvulling werd voorzien aangegrepen heeft als reden om dit attest niet gelijk te stellen met het standaard medisch getuigschrift dat als bijlage is gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Een a posteriori motivering volstaat evenwel niet, zodat verzoekers ook terecht aanvoeren dat de formele motiveringsplicht werd miskend.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 mei 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK